

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่องสภาพการบริหารกิจกรรมแนะแนว ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัย ขอนำเสนอสรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะดังนี้

1. วัตถุประสงค์ของการวิจัย
2. สมมติฐานการวิจัย
3. สรุปผลการวิจัย
4. อภิปรายผลการวิจัย
5. ข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการบริหารกิจกรรมแนะแนวตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา
2. เพื่อเปรียบเทียบสภาพการบริหารกิจกรรมแนะแนวตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำแนกตามตำแหน่งการ ในทำงาน ประสบการณ์ทำงาน และขนาดโรงเรียน
3. เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะในการบริหารกิจกรรมแนะแนวตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

สมมติฐานการวิจัย

สภาพการบริหารกิจกรรมแนะแนวตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู ที่มีตำแหน่งในการทำงาน ประสบการณ์ และขนาดโรงเรียน ต่างกัน มีความแตกต่างกัน

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นครู คิดเป็นร้อยละ 74.32 มีประสบการณ์ในการทำงาน มากกว่า 10 ปีขึ้นไป 53.31 และมาจากสถานศึกษาที่มีขนาดใหญ่ (นักเรียน 1,001-2,000 คน) คิดเป็น ร้อยละ 52.53

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารกิจกรรมแนะแนวตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

พบว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารกิจกรรมแนะแนวตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ในภาพรวมเห็นว่าอยู่ในเกณฑ์มาก ($\bar{X} = 3.82$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า

ด้านการวางแผน (Plan) มีระดับค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์มากทั้งในภาพรวม ($\bar{X} = 3.87$) และรายด้าน โดยงานการวางแผนด้านบริการรวบรวมข้อมูลนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.99$) รองลงมาคือด้านบริการสนเทศ ($\bar{X} = 3.88$) อันดับสามคือ ด้านบริการจัดวางตัวบุคคล ($\bar{X} = 3.86$) อันดับสี่คือด้านบริการติดตามผล ($\bar{X} = 3.84$) และงานด้านการวางแผนในการให้บริการคำปรึกษามีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด $\bar{X} = (3.78)$ โดยมีประเด็นเรื่องการวางแผนงานบริการให้คำปรึกษาในประเด็นการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญกับปัญหาเฉพาะทาง เพื่อขอความช่วยเหลือในกรณีที่เกิดความจำเป็นได้คะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดโดยอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ($\bar{X} = 3.26$)

ด้านการปฏิบัติตามแผน (Do) มีระดับค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์มากทั้งในภาพรวม ($\bar{X} = 3.80$) และรายด้าน โดยงานด้านบริการติดตามผลมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.95$) รองลงมาคือด้านบริการรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคล ($\bar{X} = 3.85$) อันดับสามคือด้านบริการสนเทศ ($\bar{X} = 3.77$) อันดับสี่ คือ ด้านบริการให้คำปรึกษา ($\bar{X} = 3.76$) และงานบริการจัดวางตัวบุคคล มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.69$) โดยมีประเด็นเรื่องการจัดหาแหล่งงานให้นักเรียนทำเพื่อหารายได้พิเศษมีระดับคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดในด้านนี้ ($\bar{X} = 3.00$) ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับประเด็นการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาเกินความสามารถของครูไปยังบุคคลหรือหน่วยงานอื่นที่เหมาะสมในกลุ่มงานบริการด้านการให้คำปรึกษา และพบว่าอยู่ในเกณฑ์ปานกลางเท่านั้น

ด้านการตรวจสอบ (Check) มีระดับค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์มากทั้งในภาพรวม ($\bar{X} = 3.80$) และรายด้าน โดยงานด้านบริการรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคลมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.92$) รองลงมาคือการให้บริการคำปรึกษา ($\bar{X} = 3.87$) และ บริการติดตามผล ($\bar{X} = 3.87$) อันดับสามคือด้านบริการสนเทศ ($\bar{X} = 3.75$) ส่วนงานด้านบริการจัดวางตัวบุคคล มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด $\bar{X} = (3.59)$ โดยมีประเด็นที่ได้คะแนนน้อยที่สุดของด้านนี้คือ เรื่อง การประเมินผลการจัดหางานให้นักเรียนทำเพื่อหารายได้พิเศษ ($\bar{X} = 3.00$) ซึ่งคะแนนอยู่ในเกณฑ์ปานกลางเท่านั้น

ด้านการปรับปรุงและพัฒนา (Act) มีระดับค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์มากทั้งในภาพรวม ($\bar{X} = 3.79$) และรายด้าน โดยงานด้านบริการรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคลมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด $\bar{X} = (3.87)$ รองลงมาคือการให้บริการคำปรึกษา ($\bar{X} = 3.83$) อันดับสามคือบริการจัดวางตัวบุคคล ($\bar{X} = 3.82$) อันดับสี่ คือ บริการติดตามผล ($\bar{X} = 3.80$) ส่วนงาน ด้านบริการสนเทศ มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.65$) โดยมีประเด็นที่ได้คะแนนน้อยที่สุดของด้านนี้ คือ การพัฒนาแหล่งความรู้ทุกด้านอย่างกว้างขวางโดยการขอความร่วมมือจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ($\bar{X} = 3.26$) ซึ่งคะแนนอยู่ในเกณฑ์ปานกลางเท่านั้น

โดยสรุปเมื่อนำข้อมูล มาจัดลำดับจากมากไปน้อยพบว่าด้านการวางแผน (Plan) มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.87$) รองลงมาคือด้านการตรวจสอบ (Check) ($\bar{X} = 3.80$) อันดับสามคือด้านการ

ปฏิบัติตามแผน (Do) ($\bar{X}=3.80$) และอันดับสี่คือด้านการปรับปรุงและพัฒนา (Act) ($\bar{X}=3.79$) สำหรับประเด็นที่ได้คะแนนน้อยที่สุดในแต่ละกลุ่มงานมีดังนี้

การวางแผนงาน (Plan)

การวางแผนในกลุ่มงานบริการให้คำปรึกษาในประเด็นการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญกับปัญหาเฉพาะทาง เพื่อขอความช่วยเหลือในกรณีที่เกิดความจำเป็นได้คะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดโดยอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ($\bar{X}=3.26$)

การปฏิบัติตามแผนงาน(Do)

การปฏิบัติตามแผนในกลุ่มงานบริการรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคลในประเด็นมีการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของนักเรียนทุกคนมีคะแนนเฉลี่ยในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.42$)

การปฏิบัติตามแผนในกลุ่มงานบริการสนเทศประเด็นการเชิญวิทยากรภายนอก เพื่อมาให้ความรู้แก่นักเรียนซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.33$)

การปฏิบัติตามแผนในกลุ่มงานบริการให้คำปรึกษาประเด็นการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหา เกินความสามารถของครูไปยังบุคคลหรือหน่วยงานอื่นที่เหมาะสม ($\bar{X}=3.00$) พบว่าอยู่เพียงเกณฑ์ปานกลางเท่านั้น

การปฏิบัติตามแผนกลุ่มงานบริการจัดวางตัวบุคคล มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X}=3.69$) โดยมีประเด็นเรื่องการจัดหาแหล่งงานให้นักเรียนทำเพื่อหารายได้พิเศษมีระดับคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดในด้านนี้ ($\bar{X}=3.00$) ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ปานกลางเช่นกัน

ด้านการตรวจสอบ (Check)

ด้านการตรวจสอบในกลุ่มงานบริการจัดวางตัวบุคคลประเด็นประเมินผลการจัดหางานให้นักเรียนทำเพื่อหารายได้พิเศษพบว่าอยู่เพียงเกณฑ์ปานกลาง ($\bar{X}=3.00$)

ด้านการปรับปรุงและพัฒนา (Act)

ด้านการปรับปรุงและพัฒนาในกลุ่มงานบริการสนเทศประเด็นการพัฒนาแหล่งความรู้ทุกด้านอย่างกว้างขวางโดยการขอความร่วมมือจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ($\bar{X}=3.26$)

ตอนที่ 3 ผลการทดสอบสมมติฐาน

3.1 สภาพการบริหารกิจกรรมแนะแนวตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู ที่มีตำแหน่งในการทำงานต่างกัน มีความแตกต่างกัน

เมื่อนำตัวแปรตำแหน่งในการทำงานไปทดสอบกับระดับความคิดเห็นของผู้บริหารและครู เกี่ยวกับสภาพการบริหารกิจกรรมแนะแนวตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา โดยใช้สถิติ t - test ที่ระดับนัยสำคัญ .05 แบบสอบถามพบว่าตำแหน่งที่แตกต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถามทำให้ระดับความเห็นต่อสภาพการบริหารกิจกรรมแนะแนวตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียน สังกัดเทศบาลนครหาดใหญ่ จังหวัดสงขลาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทั้งในภาพรวม และรายด้านคือด้านการวางแผนและการปฏิบัติตามแผน โดยผู้บริหารจะให้คะแนนเฉลี่ยสูงกว่าครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เมื่อพิจารณาในแต่ละงานบริการของในแต่ละด้านพบว่า

ด้านการวางแผน พบว่าผู้บริหารจะให้คะแนนความคิดเห็นเฉลี่ยสูงกว่าครูในทุกกลุ่มงาน แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ด้านการปฏิบัติตามแผน พบว่าผู้บริหารให้คะแนนเฉลี่ยสูงกว่าครูทั้งภาพรวมและรายด้าน ในทุกกลุ่มงาน โดยประเด็นการให้บริการรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคล บริการสนเทศ บริการให้คำปรึกษา และบริการจัดวางตัวบุคคลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนประเด็นบริการติดตามผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ด้านการตรวจสอบ แม้จะพบว่าผู้บริหารจะให้คะแนนความคิดเห็นเฉลี่ยสูงกว่าครูในทุกกลุ่มงานแต่ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นประเด็นบริการติดตามผลที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ด้านการปรับปรุงและพัฒนา แม้จะพบว่าผู้บริหารจะให้คะแนนความคิดเห็นเฉลี่ยสูงกว่าครูในทุกกลุ่มงานแต่ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นประเด็นบริการรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคลที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 สภาพการบริหารกิจกรรมแนะแนวตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู ที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความแตกต่างกัน

เมื่อนำตัวแปรประสบการณ์การทำงานไปทดสอบกับระดับความคิดเห็นของผู้บริหารและครู เกี่ยวกับสภาพการบริหารกิจกรรมแนะแนวตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา โดยใช้สถิติ F - test ที่ระดับนัยสำคัญ .05 พบว่าประสบการณ์ที่ต่างกันทำให้ระดับความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารกิจกรรมแนะแนวตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของผู้บริหารและครูจากโรงเรียนใน สังกัดเทศบาลนครหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ส่วนในภาพรวมของด้านการวางแผนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า การวางแผนงานบริการสนเทศ การวางแผนงานบริการให้คำปรึกษา และการวางแผนงานบริการติดตามผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนการวางแผนงานบริการรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และด้านการปรับปรุงและพัฒนา งานบริการสนเทศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับสภาพการบริหารกิจกรรมแนะแนวตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียน สังกัดเทศบาลนครหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำแนกตามตัวแปรประสบการณ์ของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นรายคู่ด้วยวิธี Scheffe ผลการทดสอบพบว่า

ด้านการวางแผน ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ทำงานในช่วง 5-10 ปีจะให้คะแนนเฉลี่ยน้อยกว่าผู้ที่มีประสบการณ์การทำงาน 10 ปีขึ้นไปแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ด้านการวางแผนงานบริการรวบรวมข้อมูลรายบุคคล ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ทำงานต่ำกว่า 5 ปีจะให้คะแนนเฉลี่ยสูงกว่าผู้ที่มีประสบการณ์ทำงานในช่วง 5-10 ปี แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ด้านการวางแผนงานบริการสารสนเทศ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ทำงานในช่วง 5-10 ปีจะให้คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าช่วงอื่นๆ แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยผู้ตอบ

แบบสอบถามที่มีประสบการณ์ทำงานต่ำกว่า 5 ปีจะให้คะแนนเฉลี่ยสูงกว่าผู้ที่มีประสบการณ์ทำงานในช่วง 5-10 ปีและผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ทำงานในช่วง 5-10 ปีจะให้คะแนนเฉลี่ยน้อยกว่าผู้ที่มีประสบการณ์การทำงาน 10 ปีขึ้นไป แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ด้านการวางแผนงานบริการให้คำปรึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ทำงานในช่วง 5-10 ปีจะให้คะแนนเฉลี่ยน้อยกว่าผู้ที่มีประสบการณ์การทำงาน 10 ปีขึ้นไปแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ด้านการวางแผนงานบริการติดตามผล ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ทำงานในช่วง 5-10 ปีจะให้คะแนนเฉลี่ยน้อยกว่าผู้ที่มีประสบการณ์การทำงาน 10 ปีขึ้นไปแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ด้านการปรับปรุงและพัฒนางานบริการสนเทศ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ทำงานในช่วง 5-10 ปีจะให้คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าช่วงอื่น ๆ แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.3 สภาพการบริหารกิจกรรมแนะแนวตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มาจากขนาดโรงเรียน ต่างกัน มีความแตกต่างกัน

เมื่อนำตัวแปรขนาดโรงเรียนไปทดสอบกับระดับความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับสภาพการบริหารกิจกรรมแนะแนวตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา โดยใช้สถิติ F - test ที่ระดับนัยสำคัญ .05 พบว่าทั้งภาพรวม รายด้านและรายกลุ่มกิจกรรมการให้บริการ ระดับความคิดเห็นของครูและผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมดเกี่ยวกับสภาพการบริหารกิจกรรมแนะแนวตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียน สังกัดเทศบาลนครหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อตัวแปรขนาดโรงเรียนต่างกัน

ตอนที่ 4 ปัญหาและข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการบริหารกิจกรรมแนะแนวตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครหาดใหญ่ จังหวัดสงขลาที่สำคัญในแต่ละด้านคือ ด้านการวางแผน(Plan) ควรแก้ปัญหาการขาดบุคลากรด้านงานแนะแนวและควรแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานแนะแนวที่เป็นเอกเทศ ด้านการปฏิบัติ (Do) ควรปฏิบัติตามแผนที่วางไว้ และควรให้ครูทุกคนมีความรู้ในการแนะแนวนักเรียน รวมทั้งมีการเผยแพร่ข้อมูลความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมแนะแนวในรูปแบบต่างๆควรให้มากกว่าเดิมและกระทำอย่างต่อเนื่อง ด้านการตรวจสอบ (Check) ควรมีการจัดตั้งคณะกรรมการตรวจสอบ และมีการตรวจสอบอย่างเป็นระบบ ด้านการปรับปรุงและพัฒนา (Act) ควรมีการปรับปรุงและพัฒนากิจกรรมอยู่ตลอด

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่องการศึกษาสภาพการบริหารกิจกรรมแนะแนวตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ของโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ผู้วิจัย อภิปรายผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยและตรวจสอบสมมติฐานดังต่อไปนี้

1. จากวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ของการวิจัยที่ว่า “เพื่อศึกษาสภาพการบริหารกิจกรรมแนะแนว ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา” สรุปผลการวิจัยได้ว่า สภาพการบริหารกิจกรรมแนะแนวในมุมมองของผู้บริหารและครู ทั้งในภาพรวมและรายด้านทั้งด้านการวางแผน การปฏิบัติตามแผน การตรวจสอบและการปรับปรุง และพัฒนา มีค่าเฉลี่ยระดับการปฏิบัติมาก ทั้ง 4 ด้าน โดยครอบคลุมงานบริการแนะแนวทั้ง 5 บริการ ซึ่งแสดงให้เห็นว่ามีการดำเนินการจัดการแนะแนวในสถานศึกษาเป็นอย่างดี และค่อนข้างสมบูรณ์ ทั้งนี้ อาจเนื่องจากสถานศึกษาได้นำเอาวงจรคุณภาพ Deming (PDCA) มาใช้ดำเนินงานในทุกงาน เพื่อการ ประกันคุณภาพภายใน และรองรับการประเมินจากภายนอก ตามที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 กำหนด รวมทั้งหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดให้ สถานศึกษาต้องดำเนินการจัดกิจกรรมแนะแนวเพื่อส่งเสริม ดูแล ช่วยเหลือผู้เรียนให้สามารถเรียนรู้ และพัฒนาตนได้ตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ ผู้บริหารสถานศึกษาจึงต้องมีเจตคติ มีความรู้ ความสามารถ มีทักษะ สามารถบริหารจัดการกิจกรรมแนะแนวได้เป็นอย่างดี ส่งผลให้ครูที่เกี่ยวข้อง กับกิจกรรมแนะแนวมีการรับรู้บทบาทหน้าที่ของตนเองและให้ความร่วมมือกันในการปฏิบัติตาม บทบาทหน้าที่ของตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงมีความเข้าใจในเรื่องลักษณะและขอบข่ายของงาน แนะแนว กระบวนการบริหารงานแนะแนวอย่างชัดเจน และที่สำคัญยิ่งคือ การตระหนักถึงความสำคัญ และความจำเป็นของกิจกรรมแนะแนวว่ามีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน ให้เป็นผู้มี ความสามารถในการคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาได้ ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วได้ อย่างมีความสุข จึงส่งผลให้ทุกฝ่ายมองเห็นความสำคัญของการแนะแนวในสถานศึกษา สอดคล้อง ใกล้เคียงกับการค้นพบของ สมพร วงศ์วิธูณ (2555: 85-93) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่องการบริหารงานแนะ แนวโดยใช้วงจร Deming (PDCA) ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 พบว่า การนำวงจร Deming (PDCA) มาบริหารงานแนะแนว ทั้ง 5 บริการ โดยภาพรวมสภาพการปฏิบัติงานแนะแนวอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ยังสอดคล้องใกล้เคียงกับ การวิจัยของจินตนา ร่องเรืองคุณ (2546: ง) ที่ได้ศึกษาสภาพการส่งเสริมการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามหลักการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของผู้บริหารโรงเรียนนำร่องและโรงเรียนเครือข่าย สังกัดคณะกรรมการการศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร พบว่า สภาพการส่งเสริมการจัดกิจกรรม พัฒนาผู้เรียนของผู้บริหารโรงเรียนด้านกิจกรรมแนะแนว ผู้บริหารปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกบทบาท

จากผลการวิจัยครั้งนี้ในภาพรวมยังพบรายละเอียดของความคิดเห็นของผู้บริหารและครู ต่อสภาพการบริหารกิจกรรมแนะแนวตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นด้านต่าง ๆ ดังนี้

1) ด้านการวางแผน โดยภาพรวมของการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องใกล้เคียง กับการวิจัยของศิริลักษณ์ วงษ์จันทร์หาญ (2545, บทคัดย่อ) เรื่องการบริหารงานแนะแนวตามการรับรู้

ของผู้บริหารและครูแนะแนวโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร และผลการวิจัยของวีชรา จินตสนธิ (2548, บทคัดย่อ) เรื่องสภาพและปัญหาการบริหารจัดการแนะแนวระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐ กรุงเทพมหานคร ที่พบว่าในด้านของการวางแผน ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้ประสานงานแนะแนว และผู้ที่เกี่ยวข้องในสถานศึกษา มีระดับการปฏิบัติมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการวางแผนเป็นขั้นตอนแรกของการบริหารงาน ซึ่งเป็นการดำเนินการเลือกวิธีปฏิบัติจากแนวคิดต่างๆที่จะนำไปสู่การปฏิบัติจริง การวางแผนควรดำเนินการสำรวจปัญหาและความต้องการของนักเรียน ตรวจสอบผลการประเมินงานในปีที่ผ่านมา มีการกำหนดประชุมชี้แจงเกี่ยวนโยบาย จุดมุ่งหมายของการจัดบริการแนะแนวทั้ง 5 บริการอย่างชัดเจน มีการแต่งตั้งและกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของคณะกรรมการดำเนินงานแต่ละคน จัดทำแผนปฏิบัติงานแนะแนวตลอดปี ของงบประมาณ จัดซื้ออุปกรณ์ และปฏิบัติตามแผนที่กำหนด

2) ด้านการปฏิบัติตามแผน โดยภาพรวมของการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องใกล้เคียงกับการวิจัยของสมพร วงศ์วิธุน (2555: 85-93) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่องการบริหารงานแนะแนวโดยใช้วงจร Deming (PDCA) ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 พบว่า การนำวงจร Deming (PDCA) มาบริหารงานแนะแนวทั้ง 5 บริการ โดยภาพรวมสภาพการปฏิบัติงานแนะแนวอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านที่มีสภาพการปฏิบัติงานมากที่สุด คือ ด้านการปฏิบัติตามแผน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารและครูให้ความสำคัญกับกิจกรรมแนะแนวโดยมีการวางแผนอย่างเป็นระบบ จึงส่งผลให้การปฏิบัติตามแผนดำเนินไปด้วยดี ประสบผลสำเร็จและมีประสิทธิภาพ

3) ด้านการตรวจสอบ โดยภาพรวมของการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของนิรมล กิตติกุล (2542, หน้า179) ที่กล่าวว่า การตรวจสอบเป็นกระบวนการตรวจสอบ สอดส่องและการแก้ไข การปฏิบัติงานให้เป็นไปตามที่วางไว้ โดยอาศัยการประสานงานพร้อมทั้งการเก็บรวบรวมข้อมูลมาแก้ไขข้อบกพร่อง รวมถึงจัดทำรายงานความก้าวหน้าของการดำเนินงาน เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ และเป็นการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ไปพร้อมกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษาส่วนใหญ่มีความรู้ ความเข้าใจ และมีประสบการณ์ในด้านบริการแนะแนวทั้ง 5 บริการ เข้าใจความสำคัญของงานแนะแนว และในปัจจุบันผู้บริหารและครูมีความรู้ ความเข้าใจว่าการตรวจสอบเป็นการติดตามความก้าวหน้าของการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ว่ามีการปฏิบัติหรือมีการดำเนินการที่มีประสิทธิภาพอยู่ในระดับใด นอกจากนี้ยังทราบถึงอุปสรรคที่เกิดขึ้นด้วย ซึ่งจะนำไปสู่ขั้นตอนการปรับปรุงและพัฒนาต่อไป

4) ด้านการปรับปรุงและพัฒนา โดยภาพรวมของการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องใกล้เคียงกับการวิจัยของญานิตา มณีโชติ (2542, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูแนะแนวต่อการจัดบริการแนะแนวในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า การจัดบริการแนะแนวในโรงเรียนนั้น ผู้บริหารโรงเรียนและครูแนะแนวเห็นว่ามีคุณภาพในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเมื่อผู้บริหารและครูพบปัญหาและอุปสรรคจึงมีการนำมาพิจารณาแก้ไข ก่อให้เกิดแนวทางหรือนวัตกรรมในการบริหารงาน ทำให้การบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษามีประสิทธิภาพอยู่ในระดับที่น่าพอใจเป็นอย่างมาก

2. จากวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ของการวิจัยที่ว่า “เพื่อเปรียบเทียบสภาพการบริหารกิจกรรม และแนวตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียนสังกัดเทศบาล นครหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำแนกตามตำแหน่งในการทำงาน ประสบการณ์ทำงาน และขนาด โรงเรียน” พบว่า ตัวแปรตำแหน่งในการทำงานที่แตกต่างกันทำให้ระดับความคิดเห็นในเรื่องสภาพ การบริหารกิจกรรมและแนวตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของ โรงเรียนสังกัดเทศบาลนครหาดใหญ่ จังหวัดสงขลาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจอธิบายได้ว่า ในบริบทของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครหาดใหญ่นั้น ผู้บริหารจะมีโอกาส สัมผัสงานและแนวมากกว่าครู ทำให้รับรู้ในเรื่องการวางแผน การปฏิบัติและอีกทั้งยังมีการตรวจสอบ อย่างต่อเนื่องตลอดครบวงจรทำให้เห็นภาพของกิจกรรมและแนวได้ชัดเจนมากกว่าครูบางกลุ่ม ซึ่งไม่ เคยมีโอกาสดำเนินเข้าไปสัมผัสกับกิจกรรมและแนวเลย จึงไม่ค่อยทราบสภาพปัญหา ไม่ทราบผลการ ดำเนินงาน หรือบางครั้งอาจจะยังไม่ค่อยเข้าใจกิจกรรมและแนวมากนัก ทำให้ผู้บริหารมีแนวโน้มจะ ให้คะแนนเฉลี่ยสูงกว่าครู ใกล้เคียงกับงานวิจัยของสมพร วงศ์วิธุน (2555: 85-93) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารงานและแนวโดยใช้วงจร Deming (PDCA) ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 แล้วพบว่าตำแหน่งในการทำงาน (ผู้บริหาร และครู) มีผลต่อการรับรู้ปัญหาด้านการบริหารกิจกรรมและแนว อย่างไรก็ตามผลการวิจัยนี้ยังสอดคล้อง กับงานวิจัยของ จินตนา ร่องเรืองคุณ (2546) ที่พบว่าผู้บริหารให้คะแนนเฉลี่ยสูงกว่าครูและให้ความสำคัญ กับกิจกรรมการและแนวอยู่ในเกณฑ์มาก ดังนั้น จะเห็นได้ว่าบริบทต่างกันทำให้ผลการศึกษาดังกล่าว แตกต่างกันไปอีกด้วย

ส่วนตัวแปรประสบการณ์ทำงานที่ต่างกันนั้น โดยภาพรวมไม่พบความแตกต่างที่มีผลทำให้ ระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็น เพราะผู้บริหารและครูในสังกัดโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครหาดใหญ่ ถึงแม้จะมีประสบการณ์ทำงาน ต่างกัน แต่ได้รับนโยบายในการจัดการศึกษามาเหมือนกัน จึงส่งผลให้ประสบการณ์ทำงานที่ต่างกัน ไม่มี ผลต่อสภาพการบริหารกิจกรรมและแนวตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สอดคล้องกับงานวิจัยของ จตุพร เถาว์หิรัญ ซึ่งได้ศึกษาเรื่องสภาพและปัญหาการบริหารงานและแนว โดยใช้วงจร Deming (PDCA) ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต1 (2548) ที่ พบว่าเมื่อจำแนกตามตัวแปรประสบการณ์ทำงานนั้น ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ส่วนตัวแปรขนาดของโรงเรียนที่ต่างกันนั้น โดยภาพรวมไม่พบความแตกต่างที่มีผลทำให้ ระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเนื่องจาก โรงเรียนทั้งหมดที่ทำการศึกษาล้วนสังกัดเทศบาลนครหาดใหญ่ ซึ่งได้รับมอบนโยบายจากต้นสังกัด เดียวกัน อีกทั้งต้นสังกัดยังได้ให้การสนับสนุนทั้งในด้านการกำหนดนโยบาย และแนวทางการปฏิบัติงาน มีมาตรการในการติดตามประเมินผลที่ดี และกระทำอย่างต่อเนื่องเท่าเทียมกันในโรงเรียนทุกขนาด ทำให้ผู้ตอบแบบสอบถามที่มาจากสถานศึกษาที่มีขนาดต่างกันมีความคิดเห็นสอดคล้องไปในทิศทาง เดียวกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ จตุพร เถาว์หิรัญ ซึ่งได้ศึกษาเรื่องสภาพและปัญหาการบริหารงาน และแนวโดยใช้วงจร Deming (PDCA) ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต1 ที่พบว่าเมื่อจำแนกตามขนาดของสถานศึกษานั้น ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3. จากวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 ของการวิจัยที่ว่า “เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะในการบริหารกิจกรรมแนะแนวตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา” พบว่า แม้ผู้บริหารและครูจะมีทัศนคติเชิงบวกค่อนข้างมาก แต่จากการศึกษายังพบว่าการบริหารกิจกรรมแนะแนวของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครหาดใหญ่นั้น ยังมีปัญหาอยู่บ้าง ได้แก่ การปฏิบัติงานไม่เป็นไปตามแผนที่วางไว้ ครูส่วนใหญ่ไม่มีความรู้ในการแนะแนวนักเรียน รวมทั้งขาดการเผยแพร่ข้อมูลความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมแนะแนวในรูปแบบต่างๆอย่างต่อเนื่อง และการตรวจสอบติดตามประเมินผลยังไม่เป็นระบบเท่าที่ควร ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดกิจกรรมแนะแนวในบริบทของโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครหาดใหญ่นั้นได้จัดตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เพียงแต่ในการจัดกิจกรรมแนะแนวยังขาดบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะเกี่ยวกับการให้บริการแนะแนว ซึ่งมีเนื้อหาครอบคลุม 5 บริการ คือ บริการรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคล บริการสนเทศ บริการให้คำปรึกษา บริการจัดวางตัวบุคคล และบริการติดตามผล จึงส่งผลให้การจัดกิจกรรมแนะแนวนั้นประสบปัญหา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของภานุวัฒน์ จิระกานนท์ (2547: 8) ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารจัดการแนะแนวของโรงเรียนเอกชนนำร่องและโรงเรียนเอกชนเครือข่ายการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 พบปัญหาในการบริหารงานด้านสัมพันธ์ชุมชน คือการเผยแพร่ความรู้สู่ชุมชน ด้านวิชาการคือการวิจัยชั้นเรียน ปัญหาในการใช้ระบบสารสนเทศที่พบ คือวัสดุอุปกรณ์ไม่เพียงพอ และเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยมีน้อย บุคลากรมีภาระงานอื่นมาก และมีจำนวนไม่เพียงพอ ขาดแคลนงบประมาณจากต้นสังกัด และการสนับสนุนจากแหล่งงบประมาณอื่น มีการอบรมให้ความรู้กับผู้ที่เกี่ยวข้องน้อย การประชาสัมพันธ์ในการใช้ข้อมูลไม่ชัดเจนและต่อเนื่อง และไม่มีการติดตามผลการจัดระบบสารสนเทศ

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่องสภาพการบริหารกิจกรรมแนะแนว ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ผู้วิจัยได้นำผลการวิจัยและความคิดเห็นเสนอแนะสำหรับเป็นแนวทางในการนำไปปฏิบัติ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผู้บริหารโรงเรียนควรสร้างสัมพันธภาพในการร่วมคิด ร่วมกันทำ และร่วมสร้างความสำเร็จในการบริหารกิจกรรมแนะแนวกับครู ชุมชน ท้องถิ่น และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย เพื่อให้งานบรรลุตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 ผู้บริหารและครู นำผลการวิจัยนี้ไปใช้เป็นแนวทางในการวางแผนพัฒนาการบริหารกิจกรรมแนะแนวโดยใช้วงจร Deming (PDCA) ครอบคลุมงานบริการแนะแนวทั้ง 5 บริการให้เกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

ในการวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาสภาพการบริหารกิจกรรมแนะแนวตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครหาดใหญ่ จังหวัดสงขลาใน

มุมมองของนักเรียน ผู้ปกครองและคณะกรรมการสถานศึกษาดูบ้างเพื่อจะได้เห็นมุมมองที่หลากหลายแตกต่างออกไป รวมทั้งควรศึกษารูปแบบการพัฒนาการบริหารกิจกรรมแนะแนว ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ของโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครหาดใหญ่ จังหวัดสงขลาที่เหมาะสมกับสังคมไทยในยุคปัจจุบัน โดยสร้างกระบวนการแบบมีส่วนร่วมของบุคลากรในสถานศึกษา เพื่อให้กิจกรรมแนะแนวมีประโยชน์ต่อนักเรียนมากยิ่งขึ้น

